

1960-61, jfr. lovens § 19, nye bestemmelser om fradrag for indskud på særlige kapitalbindingskonti. Det var ved gennemførelsen af disse bestemmelser en forudsætning, at bestemmelserne i ligningslovens § 8 om fradrag for mindre renteindtægter kun skulle have virkning for skatteåret 1959-60, jfr. folketingsudvalgets tillægsbetænkning af 14. maj 1958 til forslag til lov om beskatningen af renteforsikringer m. v. Den foreslåede ændring af ligningslovens § 8 til-sigter alene at opfylde denne forudsætning.“

6) I lovebekendtgørelsens § 9, stk. 3, er foretaget en ændring angående fradragsret for *udgifter til rejse og fortæring*.

Ændringen vedrører de tilfælde, hvor den skattepligtige som følge af sit arbejde afholder udgifter til rejse og fortæring og får godtgørelse herfor på anden måde end efter regning, f. eks. som faste dagpenge, kørselsgodtgørelse eller lignende. Efter bestemmelsen skal sådanne godtgørelser ikke medregnes ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst i det omfang, de er medgået til dækning af merudgifter ved rejsen m. v. Hvis godtgørelsen overstiger merudgiften, må det overskydende beløb som hidtil medregnes ved indkomstopgørelsen. Ændringen betyder alene, at retten til det faste lønmodtagerfradrag i modsætning til tidligere ikke påvirkes af, at den skattepligtige har modtaget godtgørelser af den nævnte art.

Som begrundelse herfor anførte *finansministeren* ved lovforslagets fremsættelse:

„Der har været en del utilfredshed med, at lønmodtagere, der får godtgjort deres udgifter til rejser samt til ophold og fortæring under den form, at der ydes dem faste dagpenge, kørselsgodtgørelse eller lignende, ikke kan udnytte deres faste lønmodtagerfradrag. Forholdet er nemlig det, at ydelser som de nævnte skal medregnes fuldt ud i den skattepligtige indkomst. Ganske vist kan merudgifterne ved rejsen fratrækkes ved indkomstopgørelsen; men den skattepligtige er i disse tilfælde ikke berettiget til at foretage det faste lønmodtagerfradrag ved siden af. Ydes der derimod godtgørelse af rejseudgifter efter regning, skal kun den del af beløbet, der overstiger merudgiften, tages til indtægt, og retten til det faste lønmodtagerfradrag bevares. Det må erkendes, at der ikke er nogen grund til, at lønmodtagerne skal være stillet forskelligt med hensyn til retten til det faste lønmodtagerfradrag, alt efter som de får rejsegodtgørelse efter regning eller på anden måde, og forslagets § 6 tager sigte på at opheve denne forskel.“